

ikke være blinde for, dersom vi ville ransage Tidens Tegn, at der er Retninger oppe nutildags, som gaa ud derpaa. Jeg kan ikke her tilbageholde den Bemærkning, at det har gjort mig smertelig ondt at se de kummerlige Resultater, som der er kommet til at foreligge de sidste Gange ved den theologiske Embedsexamen. Jeg har ved at se hen dertil ikke kunnet værgе mig mod den Tro, at den Ungdom, der nu rustes sig til at bære Kristendommens Sag her i vort Fædreland, den rustes sig ikke med den samme Aflor og Samvittighedsfuldhed, som de ruste sig, der ere betænkte paa at bære Brittanteris Sag frem. Disse Betragtninger, som jeg saaledes har anstillet, tror jeg, efter hvad jeg har hørt om Missionæren Valle, at han vilde billige, saa at han saaledes ikke kan betragte de Herrer som sine Talsmænd, der ville have det stillede Forslag forkastet af Hensyn til, at Missionær Valle er grundtvigiansk, og der frygtes for, at Kirkevisitatoren ikke er det. Skulde jeg imidlertid tage feil i denne min Betragtning af Missionær Valle, hvad jeg ikke tror — jeg har ikke hørt Andet end Alt, hvad der er hæderligt og dygtigt, om ham — saa vil jeg sige, at saa er det paa høie Tid, at Missionær Valle kommer tilbage til Danmark, at han ikke i det øde, afsides Grønland skal vore mere og mere fast i sin Ensidighed, men at han kommer her tilbage og bliver paavirket af andre Nørelser og faar et mere fordomsfrit Blik paa, hvad der hører Mandskabet til. Hvorledes jeg saa ender og vender det, kan jeg ikke Andet end paa det Barmeste at anbefale dette Forslag, der her er stillet. Skulde jeg have en eneste Indvending derimod, er det den, at den høitærede Kirkeminister har været altfor beskedent, han har forlangt for Lidt. Jeg kunde have ønsket, at den grønlandsk Lektor blev stillet saaledes, at han ikke var Andet end Lektor, at han kunde offre hele sin Tid til Lektorgjæringen. Som det er nu, er Lektoren Sognepræst tillige, og Sognepræstevirksomheden er og skal være Hovedvirksomheden for ham, medens Lektorgjæringen blot er en Bisag. Dersom vi fik en Lektor for Grønland, saaledes at han kunde offre al sin Tid paa Lektorgjæringen, kunde han en Del af Aaret, enten hvert Aar eller hvert andet Aar, foretage Visitationstog i Grønland, og, i den Tid han ikke var paa Visitationstog, kunde han forberede de vordende Missionærer i Grønlandsk og veilede dem i adskilligt Andet, som de kunde have godt af at faae at vide, før de drage derop. Derved vilde Meget være vundet. Den høitærede Minister vilde faae en ganske anden Veiledning gennem Lektoren, end Tilfældet er nu, og de unge Mænd, der drog op til Grønland, kunde ganske anderledes forberede sig til den ansvarfulde Gjæring, som de der have at varetage. Jeg tror, at naar der kom en saadan Forbring fra Kirkestyrelsens Side, vilde Rigsdagen

gaa ind derpaa. Jeg har nemlig lagt Mærke til, at der kan godt være noget Storlaet ved den danske Rigsdag og navnlig da ved Folkethinget. Det er ikke saa sjældent, at man her i Folkethinget kan tinge og prutte, naar det kun gjælder om nogle Hundrede Kroner, saa Udenforstaaende fristes til at sige: Quel bruit pour une omelette, men naar der er Noget, som Folkethinget anser for nyttigt, ja, nødvendigt, kan Folkethinget være meget spændebelt, saa kan Folkethinget bevilge fuldt ud uden Brutten. Men det, som her er foreslaet, er jo slet ikke til Hindrer for, at det Andet kan komme. Overimod, den Rytte, som det viser sig, at de Erfaringer, som nu indsamles ved, at der sendes en Visitator til Grønland, gjøre, kan jo mulig forberede den bedre Ordning, jeg har tilladt mig at antyde.

Sammenligning: Jeg kan ikke Andet end være fuldstændig enig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds i hans Omtale i Gaarsmødet af Aylet for uheldvædige Mandsvage. Der findes paa § 21 — under Afsnittet Tilskud til Almueskolevesenets m. M. — opført et Beløb af 15,000 Kr. som Tilskud til det nævnte Asyl, men dette Tilskud forekommer mig at være alt for lille. Saavidt mig bekjendt, er der ikke saa saa Mandsvage paa Aylet, som paa Grund af Omstændighederne ikke nær erlægges det normale Beløb, ja for Enkeltens Vedkommende strækker det sig næsten ned til Halvdelen. Paa dette Omraade kan Forstænderen ikke yderligere udvide sig, og den Mand fortjener ikke, at han lider Tab. Jeg skal altsaa ogsaa henstille til det ærede Finantsudvalg, om det ikke kunde finde sig foranlediget til at tage Sagen under fornyet Overveielse, og jeg vilde meget ønske, om det ærede Udvalg kunde komme til det Resultat ved Sagens 3die Behandling, at stille Forslag om et yderligere Tilskud. Det kunde stilles til Ministerens Disposition dels til Rettelse for enkelte Sogne- og Amtskommuner, som kunne være bebyrdede ved at have flere Mandsvage indlagte paa Aylet, dels for at give Udgang til Aylet for dem, der nu forgyves søge derom, fordi Statstilskudet er for lille. Dette eventuelle Tilskud kunde jo paa de aarlige Finantslove nedfættes eller forhøies, Alt efter som der viser sig Trang dertil. Det forekommer mig, at den Tid ikke kan være fjern, da Staten paa dette Omraade maa træde mere hjælpende til, naar ikke En efter Anden af de Staller maa tages derfra, fordi de Vedkommende ikke kunne udholde at bære Udgifterne. De, som have gjort sig lokalt bekjendte med det nævnte Asyl, kunne kun være komne til den Overbevisning, at der have de Staller et godt Hjem.

Brig: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) tog Anledning af Endringsforslaget under Nr. 87 til at gjøre